

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 3265/C1/3624, 3634

Data: 18.11.2024

Prin contestația nr. 274/16.10.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 66483/17.10.2024, formulată de SRL, cu sediul în, județul, având cod unic de înregistrare RO, înmatriculată la Oficiul pentru Registrul Comerțului sub nr., reprezentată legal prin administrator, împotriva documentației de atribuire elaborată de către autoritatea contractantă, cu sediul în, județ, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Execuția lucrărilor pentru obiectivul de investiții - Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în” cod CPV: 45310000-3, s-a solicitat remedierea documentației de atribuire.

Prin contestația nr. 990/16.10.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 66608/17.10.2024, formulată de SRL, cu sediul în, str. Nae Ionescu nr. 4, județul, având cod unic de înregistrare RO, înmatriculată la Oficiul pentru Registrul Comerțului sub nr. J22/1311/ 2022, reprezentată legal prin administrator, formulată împotriva documentației de atribuire elaborată de către autoritatea contractantă, cu sediul în localitatea, strada 1 Decembrie, nr. 21, județ, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: „Execuția lucrărilor pentru obiectivul de investiții - Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în” cod CPV: 45310000-3, s-a solicitat remedierea documentației de atribuire.

Conform prevederilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, contestațiile care fac obiectul dosarelor nr. 3624/2024 și nr. 3634/2024 au fost conexate pentru a se pronunța o soluție unitară, deoarece acestea sunt formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

În fapt, contestatorul arată că cerințele documentației de atribuire încalcă principiile tratamentului egal și îngădesc accesul, prin restrângerea nepermisă a concurenței, cu încălcarea dispozițiilor legale în materie din Legea nr. 98/2016, respectiv art. 49 alin. (1), art. 50 alin. (1), (2), art. 155 alin. (6).

După cum urmează să arate pentru fiecare cerință în parte, documentația de atribuire, în maniera configurată de autoritatea contractantă, în opinia sa este restrictivă în sensul că poate fi îndeplinită doar de un număr limitat de operatori economici, observându-se intenția de preferențiere a produsului oferit, prin reglementarea nejustificată a unor cerințe care nu urmăresc satisfacerea unui interes legitim tehnic.

În concret, contestatorul arată că autoritatea contractantă, prin caietul de sarcini prezentat, are declarat obiectivul „Execuția lucrărilor pentru obiectivul de investiții „Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în”.

1. Contestatorul arată că, în proiectul de execuție elaborat de către compania SRL, echipamentele tehnice ce urmează a fi achiziționate sunt trecute cu lux de amănunt, în special, stațiile de încărcare, acestora fiindu-le trecute specificații de producător în care se menționează mai multe specificații constructive, cum ar fi dimensiuni, greutate și material, astfel:

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x320x1750mm,

(dimensiuni impuse din considerente a spațiului disponibil, stațiile fiind montate pe trotuar)

Greutate maximă: 185kg,±10

Respectiv

Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x500x1750mm,±10%

Greutate maximă: 250kg,±10%”.

În același timp susține că, în fișele tehnice la ambele modele de stații de încărcare, la punctul 1.4 respectiv 1.5, autoritatea adaugă o cerință abuzivă, specificând următoarele:

Fișa tehnică nr. 1

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x500x1750mm ±10%,

Greutate maximă: 250kg,±10”

Fișa tehnică nr. 2

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x320x1750mm,±10%

Greutate maximă: 185kg±10%”.

În opinia sa, dimensiunea unei stații, respectiv, greutatea ei, este o caracteristică constructivă și nu poate fi utilizată în specificațiile tehnice, decât dacă autoritatea, prin proiectant și consultanții implicați în această licitație, dorește eliminarea competiției, respectiv, favorizarea unui ofertant.

De asemenea, arată că, prin proiectul tehnic nu a fost specificată nici o dificultate de instalare a unor stații cu dimensiuni diferite de cele precizate, acestea fiind alese arbitrar sau fiind alese să corespundă doar

anumitor echipamente, iar, toleranța de 10% este aleasă tot arbitrar, neavând o logică sau un substrat tehnic.

Contestatorul susține că fiecare fabricant își proiectează stația după un proiect propriu și nu vor semăna unele cu altele, deci, în cazul în care nu este o situație specială de amplasament (pe care autoritatea nu a specificat-o în cazul de față), consideră că această cerință este abuzivă și duce la limitarea competiției.

La vizionarea spațiilor în care urmează a fi instalate aceste stații conform descrierii proiectului, nu s-a observat nici un impediment în instalarea unei stații de 500 mm adâncime, așa cum proiectantul a cerut în cazul stațiilor ce conțin și conectorul CHAdEMO, în nici un spațiu unde urmează a fi instalate stațiile a căror adâncime este impusă ca fiind de 320 mm.

Faptul că, pentru un model de stație, se acceptă o anumită greutate și dimensiune, iar, pentru altă stație se acceptă altă dimensiune, denotă exact caracterul arbitrar și abuziv în alegerea acestor specificații.

Faptul că, proiectantul a trecut o toleranță de 10%, este din nou arbitrară și nu face decât să întărească, din nou, caracterul abuziv al impunerii dimensiunilor și a greutății stațiilor de încărcare.

Afirmă faptul că, prin creșterea anumitor parametri de greutate și dimensiuni a stației de încărcare, nu se lezează, în nici un fel, implementarea proiectului.

Consideră incidente următoarele articole din legislație: art. 156 alin. (2), art. 49, art. 50, art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016.

Contestatorul dorește să menționeze că stațiile de încărcare sunt produse de serie și fiecare producător își proiectează carcasele după propriul design în funcție de tipurile de module rectificatoare utilizate, dotări opționale, optimizarea funcționării, etc. Ca orice alt produs fabricat, dimensiunea lui este dată de piesele interioare ale acestora și este specifică fiecărui producător, nefiind impuse printr-un standard specificații de dimensiune și greutate, aceste echipamente fiind considerate echipamente industriale.

Prin urmare, consideră că descrierea cu lux de amănunte a caracteristicilor tehnice și constructive din proiectul tehnic și caietul de sarcini publicat de autoritate, favorizează direct elaboratorul proiectului tehnic de față, ..., care comercializează aceste stații și depune oferte la licitațiile de furnizare/execuție stații de încărcare, ca ofertant unic sau împreună cu diverși asociați/ subcontractanți.

Susține că, ..., în nenumărate licitații publice la care a fost proiectant al proiectului de execuție sau consultant, a participat în parteneriat cu compania SRL sau a pregătit licitația pentru această firmă, compania SRL fiind importator al stațiilor de încărcare produse de către din China. În opinia sa, aceste două companii formează un grup anti-concurențial care, prin

„puterea proiectantului”, impune specificații abuzive, introducând astfel de caracteristici constructive în proiecte, nedovedind impunerea ca soluție tehnică limitativă a acestor solicitări, doar pentru a aduce un avantaj major acestui grup anti-concurențial, care, împreună cu persoanele responsabile din UAT-uri, forțează obținerea de avantaje clare pentru un grup de interes.

Pentru a da șanse egale operatorilor economici, cu respectarea principiilor achizițiilor publice, de nediscriminare, transparență și tratament egal, solicită să se elimine orice caracteristici constructive care favorizează direct elaboratorul proiectului tehnic de față: și a grupului său anti-concurențial.

Contestatorul susține că, dacă se analizează site-ul oficial al acestei companii, se poate vedea că specificațiile cerute, cu impunerea celor 10% toleranță, se încadrează perfect în specificațiile acestui producător a cărui importator este chiar compania proiectantă și partenerii de grup anticoncurențial prezentat mai sus.

<https://sinoevse.com/products/pevc3106e-60kw/>

Arată că, stația de încărcare PEVC3106E are dimensiunile 700*240*1750 mm și greutatea 220Kg, iar, stația PEVC3107E are dimensiunea 700*550*1800 mm.

Considerând faptul că autoritatea încalcă prevederile art. 2 alin. (2) precum și ale art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, contestatorul solicită să se elimine toate cerințele în ceea ce privește dimensiuni, greutate, ținând cont de faptul că specificațiile tehnice nu ar trebui să poată fi stabilite, în mod arbitrar, de către autoritățile contractante, acestea trebuind să reflecte nevoile concrete ale acestora.

2. Contestatorul arată că în fișele tehnice se mai specifică materialul din care trebuie confecționate stațiile, ca fiind:

„Material carcasă stație: structura aluminiu sau oțel inoxidabil, carcasa de oțel galvanizat vopsit în câmp electrostatic”.

Cu privire la acest aspect, arată că fiecare fabricant își proiectează și construiește stațiile de încărcare din materiale diferite în funcție de amplasamente și mediile în care vor fi exploatate.

Introducerea, ca o specificație obligatorie, a cerinței ca structura să fie din aluminiu sau oțel inoxidabil este, din nou, la fel ca și greutatea și dimensiunile stației, o caracteristică constructivă folosită în această licitație ca o cerință abuzivă, având rolul de a limita competiția și accesul la această procedură.

Atâta timp cât, carcasa este construită dintr-un material ce corespunde cerințelor IK 10, respectiv IP54, cererea prin care structura să fie dintr-un material și exteriorul din alt material, în opinia sa, este total deplasată și nu are nici o implicație asupra funcționalității tehnice, respectiv, rezistenței, în timp, a stației.

Contestatorul solicită eliminarea oricărei specificații tehnice constructive, particulară unui anume producător, specificații tehnice ce

țin de materialul din care este fabricată stația sau să se accepte și alte materiale care asigură o protecție la impact IK10 și o protecție minimă de IP54, respectiv, oțelul galvanizat.

3. Conform caietului de sarcini și a proiectului prezentat, autoritatea face o eroare gravă în citirea și interpretarea ghidului de finanțare referitor la configurarea stațiilor de încărcare.

Astfel, arată că, pentru modelul 1 de stații de încărcare, autoritatea solicită o stație într-o configurare corectă, aceasta având conectori de tip CCS2+ CHAdeMO + Type 2.

Pentru modelul 2 de stații de încărcare, configurația este total incorectă.

Contestatorul arată că, potrivit ghidului AFM la art. 8 alin. (3), se face referire la configurația stațiilor, după cum urmează:

„(3) Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul SR EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori ai sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din standardul SR EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu. La data de 20-12-2021 Alineatul (3) din Articolul 8, Capitolul II a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDINUL nr. 2.346 din 16 decembrie 2021, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1203 din 20 decembrie 2021”.

Prin acest articol, consideră că se precizează foarte clar că este vorba de „conectori” (pluralul cuvântului conector, adică minim doi) și nu conector, așa cum a cerut, în caietul de sarcini, autoritatea contractantă.

De asemenea, arată că, la articolul 5 din ghidul de finanțare, se precizează următoarele:

„(5) În limitele prevăzute la (...), în cadrul unui proiect pot fi finanțate mai multe stații de reîncărcare, cu art. 7 alin. (2) condiția ca cel puțin una dintre ele să asigure, pe lângă încărcarea în curent alternativ, și încărcarea multistandard în curent continuu”.

Prin urmare, arată că este necesar ca minim o stație să îndeplinească încărcarea multistandard (adică mai multe standarde), în acest caz CCS2 și un alt standard de încărcare în DC, care, în cazul de față, este CHAdeMO, iar, celelalte stații trebuie să aibă „conectori”, adică min. 2, în standardul european CCS2.

Solicită refacerea specificațiilor tehnice a modelului 2 de stații de încărcare, cu specificațiile cerute, în mod explicit, din ghidul de finanțare.

Având în vedere toate aceste argumente, solicită Consiliului să dispună admiterea prezentei contestații, astfel cum a fost formulată și motivată, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, respectiv, să oblige autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire.

În subsidiar, în conformitate cu dispozițiile art. 26 alin. (2) pct. C) și alin. (7) din Legea nr. 101/2016, dacă nu este posibilă remedierea documentației atacate, solicită anularea procedurii de atribuire.

În susținerea celor menționate în cuprinsul prezentei contestații înțelege să se folosească de documentele și informațiile constituind documentația de atribuire.

În drept, invocă Legea nr. 98/2016, HG nr. 395/2016, Legea 101/2016, precum și prevederile legale menționate în cuprinsul contestației.

Prin contestația nr. 990/16.10.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 66608/17.10.2024, ... SRL critică documentația de atribuire, solicitând remedierea acesteia.

Contestatorul consideră că este întemeiată sa și trebuie admisă, ca atare, pentru următoarele argumente:

1. Restrictivitatea dimensiunilor și a gabaritului stațiilor.

Referitor la acest aspect, arată că, prin documentația de atribuire, se solicită ca stațiile să aibă niște dimensiuni specifice unui singur operator economic, favorizând, exclusiv, stațiile preferate de proiectant;

Astfel, arată că se solicită ca stațiile să aibă:

Fișa tehnică nr. 1

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x320x1750mm $\pm 10\%$,

Greutate maximă: 185kg, $\pm 10\%$ ”

Fișa tehnică nr. 2

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x500x1750mm, $\pm 10\%$

Greutate maximă: 250kg $\pm 10\%$ ”.

În opinia sa, aceste cerințe sunt restrictive și nefundamentate.

Conform proiectului tehnic, soclul de beton are dimensiuni stabilite la 90 cm x 75 cm (Planșa nr. 5), suficient pentru a susține orice stație care se încadrează în acest spațiu. Impunerea unor restricții suplimentare pe baza dimensiunilor este total nejustificată, mai ales că, montarea se face în aer liber, unde nu există constrângeri de spațiu. În plus, la acest moment, există o singură stație, care se încadrează în aceste dimensiuni restrictive, respectiv, stația de încărcare VESTEL EVC 06-cea comercializată de SRL (prezintă extras din proiectul tehnic, atașat la documentația de atribuire – planșa nr 5 – din Detalii de Execuție)

Respingerea altor stații compatibile cu dimensiunile soclului și care respectă toate specificațiile tehnice, doar din cauza unor diferențe minore de dimensiuni, susține că este o barieră artificială care limitează opțiunile disponibile.

Consideră că este evidentă intenția proiectantului de a favoriza un anume ofertant.

Arată că ofertantul respectiv are un model de stații atipic, cu o lățime foarte mare și o adâncime mică. Remarcă faptul că doar unul din cele două modele de stații are acea caracteristică restrictivă (adâncimea de 320 mm $\pm 10\%$). Dacă ar exista o condiționare legată de greutate sau de aspect estetic, ar trebui aplicată tuturor stațiilor.

Mai mult, susține că proiectul tehnic prevede un soclu de beton de 0,9 m pe 0,75 m (02.3. PTh Piese desenate detalii executie.pdf, PAG 15., PLANSA NR. 5), ceea ce înseamnă că orice stație care se încadrează pe acest soclu nu ar trebui să fie supusă unor restricții suplimentare de dimensiune. Aceasta elimină orice argument pragmatic împotriva diversității în dimensiuni.

În egală măsură, consideră că greutatea stațiilor este nerelevantă așa încât, să fie într-un interval așa de mic, stațiile sunt fixe (nu sunt mobile), greutatea este neimportantă, în condițiile în care, fundația stației a fost proiectată să țină greutatea mult mai mari și, automat, mult mai mici. Consideră că nu este nici un argument valabil pentru care greutatea stației ar putea fi importantă în cadrul unei licitații. Stațiile nu sunt proiectate a fi mutate sau manipulate, montajul, conform caietului de sarcini, pică în sarcina ofertantului câștigător; prin urmare, acesta poate să-și cuprindă costurile necesare manipulării unor stații mai grele, sau să facă economii, dacă stația este mai ușoară.

Contestatorul susține că, conform calculelor din planșa nr. 5 din proiectul tehnic, o fundație de beton 0,9 m pe 0.75 m și 0,6m adâncime poate susține o stație de o greutate de până la 500 KG, adică, dublul limitărilor achizitorului (automat și stații mult mai ușoare decât limitarea achizitorului).

În concluzie, dimensiunea și greutatea pot fi limitate, în condițiile în care există o justificare. În lipsa unei justificări, dimensiunile ar putea fi limitate, eventual, de dimensiunea soclului proiectat, iar, în cazul de față, toate stațiile ar trebui să aibă aceeași dimensiune, indiferent, dacă sunt sau nu multistandard. O dovadă a manipulării specificațiilor este că, pentru fiecare tip de stație (fișa 1 și fișa 2), greutatea și gabaritul diferă, deși funcțiile sunt identice.

Solicită eliminarea acestor dimensiuni ale stațiilor și permiterea ofertării de stații identice, ca dimensiuni și design, stabilind o limită unică a amprente la sol și o greutate maximă.

2.1. Cerințe neclare și restrictive la nivelul caietului de sarcini, formulare ambiguă și care au semnificații contrare.

Astfel, conform documentației de atribuire, se solicită ca stațiile să aibă rezistența la antivandalism de nivel IK10;

Dar simultan, se impune ca, în ceea ce privește carcasa stațiilor, să se respecte:

„Material carcasa stație: structură aluminiu sau oțel inoxidabil, carcasa de oțel galvanizat vopsit în câmp electrostatic”. (Fișa Tehnica nr. 1 și Fișa Tehnica nr. 2).

Având în vedere că stațiile trebuie să fie certificate antivandal IK 10, carcasa nu poate fi atașată la structură cu șuruburi sau alte sisteme demontabile. Singura soluție este asamblarea nedemontabilă prin sudură. Aluminiul sau inoxul nu pot fi sudate de oțel. De asemenea, partea expusă intemperiei este carcasa și nu structura.

În opinia sa, aceste argumente exclud și funcțional, dar și constructiv, posibilitatea de a folosi o structură de aluminiu sau inox pentru stații, atât timp cât, carcasa este din oțel galvanizat vopsit în câmp electrostatic.

Așadar, consideră că este incorect, dar și inutil, să se impună un anumit material pentru structura stației, atât timp cât, aceasta este în interior, protejată de intemperii și nici nu este vizibilă, pentru a avea argumente de natură estetică.

Indiferent de cum ar fi analizată această cerință (alta decât de a restricționa accesul sau de a favoriza un anumit ofertant), consideră că această cerință nu este corectă și nici justificată tehnic/economic;

- Este illogic să se solicite structura de aluminiu și, în același timp, o carcasă de oțel. Cu alte cuvinte, se dorește să existe o carcasă de oțel (metal tare, dur și greu) pe o structură de aluminiu, care este maleabilă, ușoară și nu este specifică unei structuri de rezistență;

- Nu există nici un argument tehnic, economic sau funcțional, pentru care această cerință ar fi necesară:

- o Dacă achizitorul avea în vedere un potențial avantaj, ca urmare a greutateii stației (să presupună că dorește o stație ușoară), nu ar fi prevăzut o bază grea de inox și nici o carcasă grea de oțel sau, eventual, ar fi indicat o greutate maximă admisă a întregii stații, nu doar a structurii;

- o Din contră, achizitorul dorește stație antivandalism (conform fișei tehnice stația trebuie să îndeplinească standardul IK10), atunci sigur nu își dorește o stație cu structură de aluminiu;

- o De asemenea, în cadrul exploatarei, nu există nici un avantaj sau dezavantaj pentru care s-ar justifica ca structura să fie din aluminiu și nu din orice alt tip de material. Dacă achizitorul ar fi avut în vedere un potențial avantaj ca structura să nu ruginească (deși a solicitat să se respecte standardul IP 54 – ermetic), sigur sunt o mulțime de alte materiale la fel de rezistente (sau chiar mai rezistente), ca și aluminiul, prin urmare, achizitorul ar trebui să se limiteze la cerința/calitatea din exploatare și nu la materialul din care este făcută.

Dintr-o analiza a produselor firmelor concurente, a identificat un singur potențial producător care îndeplinește această cerință, probabil pentru care, sau după care, a fost modelată această cerință tehnică.

Solicită ca autoritatea contractantă să reformuleze cerința, după cum urmează: „Material carcasă stație: oțel tratat, vopsit în câmp electrostatic sau cataforeză, rezistent la intemperii și șocuri, certificate IP 55 și IK 10.

2.2. Cerințe neclare și restrictive la nivelul caietului de sarcini, formulare ambiguă și care au semnificații contrare.

Contestatorul precizează că, în Fișa Tehnică nr. 1 și Fișa Tehnică nr. 2 se solicită: „Sistem de retractabilitate a cablului opțional”.

În opinia sa este incorectă și restrictivă o astfel de solicitare, fiind ambiguă; o cerință nu poate fi, simultan, cerință minimă obligatorie, dar și opțională.

Prin urmare, consideră că trebuie stabilit, clar, dacă autoritatea cere sau nu cere sistem de retractare a cablurilor și de asemenea pentru care cabluri se cere acest sistem.

Precizează că sistemele de retractare se utilizează, în special, la cablurile de curent continuu, întrucât, acestea sunt groase și grele, iar, sistemul de retractare automată are rolul de a ușura manipularea acestora. De asemenea, este important de menționat că, pentru un rezultat optim al sistemului de retractare, mai exact, pentru ca, pe toată lungimea lui, cablul să rămână în aer în timpul manipulării, stațiile trebuie să aibă o lungime de minim 2 m.

Solicită autorității contractante să prevadă, clar, dacă dorește sau nu, sisteme de retractare a cablurilor și dacă da, să specifice dacă se vor monta doar pentru conectorii DC sau pentru toți conectorii.

Pe cale de consecință, solicită Consiliului să admită prezenta contestație și să dispună:

- În principal, ..., în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează, în mod nelegal, concurența și obligarea achizitorul la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire.

- Obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale, în vigoare, aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016.

În subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

În drept, își întemeiază prezenta contestație pe dispozițiile Legii nr. 98/2016, ale Normelor metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 101/2016, precum și pe orice alt text de lege invocat în cuprinsul său.

Prin adresa nr. 53066/29.10.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 69945/31.10.2024, autoritatea contractantă transmite punctul de vedere față de contestațiile formulate de SRL și SRL.

Cu privire la critica, venită atât din partea SRL, cât și din partea SRL, potrivit căreia cerințele tehnice privind dimensiunile maxime și greutatea maximă a stațiilor, impuse de autoritatea contractantă, sunt restrictive, precizează că acest punct a făcut obiectul clarificării din oficiu, postată de autoritatea contractantă în SEAP, în data de 23.10.2024, în cuprinsul căreia, a fost clarificată formularea neclară din fișa de date prin care niște mărimi limită (respectiv dimensiunea și greutatea maxime) au fost date cu toleranțe ($\pm 10\%$).

Clarificarea astfel formulată este menită să demonstreze caracterul nerrestrictiv al cerinței, în sensul că, prin formularea din clarificare se

stabilește, în mod clar, că dimensiunile și greutatea, stabilite în fișa tehnică, reprezintă valorile MAXIME (acestea incluzând și toleranța de +10%), valorile MINIME nefiind precizate, fiind acceptată, raportat la acest criteriu, orice stație cu dimensiunile și greutatea mai mici decât acestea. În condițiile în care, aceste dimensiuni și greutate maximă sunt determinate de condițiile de la locul de amplasare, deci, de condiții obiective, independente de voința autorității contractante, această formulare nu este restrictivă.

Referitor la critica comună, adusă de cei doi contestatori cu privire la faptul că specificațiile tehnice au fost stabilite ținând cont de specificațiile unui produs anume, al cărui importator este Ago Proiect Technologies Solutions SRL, în calitate de elaborator al proiectului; analizând afirmația ce aparține SRL potrivit căreia „specificațiile cerute cu impunerea celor 10% toleranță se încadrează perfect în specificațiile acestui producător (SINO - PIWING din China)”, Stația de încărcare SINO ENERGY PEVC3106E, dim.700*240*1750 mm, G=220 kg și Stația SINO ENERGY PEVC3107E, dim 700*550*1800 mm”, corelată cu afirmația SRL, potrivit căreia „la acest moment există o singură stație care se încadrează în aceste dimensiuni restrictive, respectiv stația de încărcare VESTEL EVC 06”, se poate concluziona, în mod evident, faptul că, la acest moment, există cel puțin două stații ce corespund specificațiilor tehnice stabilite prin proiectul tehnic, iar, afirmațiile firmelor contestatoare, cu privire la faptul că ar exista un singur model de stație ce se încadrează în dimensiunile și greutatea stabilite de proiectant, sunt nefondate, acestea fiind menite să inducă în eroare.

Oricum, prin clarificările publicate, așa cum a menționat și la punctul anterior, este eliminat acel interval de valori, fiind păstrate doar limitele maxime, autoritatea contractantă extinzând, astfel, domeniul valorilor acceptabile pentru dimensiunile și greutatea stațiilor.

Cu privire la criticile formulate de cei doi contestatori împotriva cerinței privind materialul din care va fi realizată structura stațiilor de încărcare, precizează că și acest punct a făcut obiectul Clarificării din Oficiu postată de autoritatea contractantă în SEAP, în data de 23.10.2024, clarificare prin care, autoritatea contractantă a modificat formularea inițială a cerinței, în sensul în care, pentru componentele constructive ale stațiilor, respectiv, material carcasă și material structură, „se va accepta orice tip de material care asigură protecție la impact IK1, protecție minimă de IP54, precum și rezistență la coroziune (aluminiu, oțel inoxidabil, oțel galvanizat, etc.)”. Cerința astfel formulată este, în mod evident, lipsită de restrictivitate.

Referitor la critica adusă de SRL potrivit căreia „autoritatea face o eroare gravă în citirea și interpretarea ghidului de finanțare referitor la configurarea stațiilor de încărcare”, consideră că aceasta nu este întemeiată, întrucât, în cadrul proiectului tehnic s-a ținut cont de

prevederile ghidului de finanțare, ce impune o serie de cerințe minime acceptate. Astfel, cerințele ghidului sunt următoarele:

- Stațiile vor avea minim două puncte de reîncărcare;
- Un punct de reîncărcare va permite încărcarea în curent continuu la o putere > 50 kW și un punct de reîncărcare permite încărcarea în curent alternativ la o putere > 22 kW a vehiculelor electrice;
- Stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate;
- Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul SR EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori ai sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din standardul SR EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu;
- Se asigură un minim de locuri de parcare cel puțin egal cu numărul punctelor de reîncărcare aferente stațiilor solicitate.

Punând cap la cap toate aceste cerințe și disponibilitatea fizică din teren de a instala aceste stații, au rezultat soluții cu câte 2 conectori de încărcare, excepție făcând stația care trebuie să asigure și încărcarea multistandard, soluții ce au fost introduse în Studiul de fezabilitate, verificat și aprobat de finanțator și pe baza căruia, a fost semnat contractul de finanțare. Ulterior, aceste soluții, au stat la baza întocmirii Proiectului tehnic, ce face parte integrantă din caietul de sarcini.

Pe cale de consecință, se înțelege, clar, că soluțiile incluse în proiectul tehnic sunt avizate de către Finanțator, respectând prevederile ghidului de finanțare, motiv pentru care solicită respingerea cerinței formulate de contestator.

În legătură cu solicitarea formulată de SRL privind modificarea și clarificarea exprimării de la punctul 1.39 din Fișa Tehnică nr. 1 - Stație de reîncărcare cu puterea >50kW DC+22 kW AC (CCS2+Type2) și de la punctul 1.40 din Fișa tehnică nr. 2 - Stație de reîncărcare cu puterea >50kW DC+22 kW AC (CCS2+CHAdEMO+Type2): „Sistemul de retractabilitate a cablului opțional”, menționează că prin Clarificarea din oficiu postată în SEAP, în data de 23.10.2024, autoritatea contractantă a modificat și înlocuit exprimarea cerinței, așa cum fusese stabilită inițial, cu o nouă formulare, menită să elimine orice urmă de neclaritate și ambiguitate, și anume: „Stațiile vor fi echipate cu sistem de retractabilitate a cablurilor de încărcare atât pentru cablurile cu conectori DC cât și pentru cablurile cu conectori AC (dacă se utilizează conectori AC). În cazul în care se utilizează prize AC nu este necesar sistem de retractabilitate pentru acestea”.

În susținerea punctului său de vedere stau toate documentele achiziției, disponibile în SEAP, atașate anunțului de participare SCN1154258, constând în: Fișa de date, Strategia de Contractare, Proiectul Tehnic, Autorizațiile de Construire, Caietul de Sarcini, Modelul de Contract, Formularul de propunere tehnică, Formulare achiziție.

În plus, așa cum a menționat mai sus, atașează documentul ce conține clarificările, din oficiu, formulate de autoritatea contractantă, înregistrat cu nr. 52097/23.10.2024 și care, de asemenea, poate fi accesat și de pe platforma SEAP.

Prin adresa nr. 292/29.10.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 69210/29.10.2024 SRL transmite punct de vedere față de măsurile de remediere adoptate de autoritatea contractantă, precizând că își menține în continuare contestația.

1. Referitor la critica „Vă rugăm să eliminați toate cerințele în ceea ce privesc dimensiuni, greutate” – NU SE REMEDIAZA.

Din răspunsul autorității, reține că: „Cu privire la dimensiunile maxime și greutatea maximă a stațiilor, stabilite atât prin Fișa tehnică nr. 1, cât și prin Fișa tehnică nr. 2, precizăm că dimensiunea și greutatea astfel indicată este MAXIMĂ, orice alte dimensiuni inferioare sau egale cu cele maxime, plus toleranța de 10%, stabilite prin fișele tehnice, vor fi acceptate ca fiind conforme. Toleranța de -10% reprezintă o eroare, ce nu va fi luată în considerare”.

Autoritatea contractantă invocă structura geologică a solului, suprafața disponibilă pentru stații, dimensiunile autovehiculelor, spațiul disponibil pentru manevră și spațiul efectiv de parcare; fără a îngreuna accesul pietonal.

În opinia sa, toate aceste explicații care nu se regăsesc în documentația tehnică inițială, sunt doar justificări, neîntemeiate și nedovedite.

Astfel, consideră că autoritatea contractantă are obligația de a-și dovedi pretențiile, susținerile, prin producerea unor mijloace de probă legale, verosimile, pertinente și concludente, potrivit principiului de drept „probatio incumbit ei qui digit, non ei qui negat”.

Totodată, arată că, prin punctul de vedere, autoritatea contractantă stabilește alte cerințe pentru dimensiuni, încurcându-se în explicații, acceptând cu totul și cu totul alte dimensiuni pentru fișa tehnică 1.

În opinia sa, autoritatea contractantă, dacă dorește să fie imparțială și să permită accesul egal al operatorilor economici la competiție, ar trebui să renunțe la impunerea caracteristicilor constructive și care nu influențează, în nicio măsură, performanțele lor.

Faptul că proiectantul a trecut o toleranță de 10%, este din nou arbitrară și nu face decât să întărească, din nou, caracterul abuziv al impunerii dimensiunilor și a greutății stațiilor de încărcare.

Afirmă faptul că, prin creșterea anumitor parametri de greutate și dimensiuni ale stației de încărcare, nu se lezează, în nici un fel, implementarea proiectului.

Faptul că, pentru un model de stație se acceptă o anumită greutate și dimensiune, iar, pentru altă stație se acceptă altă dimensiune, denotă exact caracterul arbitrar și abuziv în alegerea acestor specificații.

Descrierea, cu lux de amănunte, a caracteristicilor tehnice și constructive din proiectul tehnic și caietul de sarcini publicat de autoritate, favorizează direct elaboratorul proiectului tehnic, de față:, care comercializează aceste stații și depune oferte la licitațiile de furnizare/execuție stații de încărcare, ca ofertant unic sau împreună cu diverși asociați/subcontractanți, iar, aceste manevre se întâmplă cu ajutorul sau indiferența autorităților contractante.

Prin urmare, își menține contestația asupra acestui punct.

2. Referitor la critica „Solicităm eliminarea oricărei specificații tehnice constructive particulară unui anume producător, specificații tehnice ce țin de materialul din care este fabricată stația sau să se accepte și alte materiale care asigura o protecție la impact IK10 și o protecție minimă de IP54, respectiv oțelul galvanizat. - SE REMEDIAZA.

3. Referitor la critica „Conform caietului de sarcini și a proiectului prezentat autoritatea face o eroare gravă în citirea și interpretarea ghidului de finanțare referitor la configurarea stațiilor de încărcare”. NU SE REMEDIAZA, în opinia sa, autoritatea contractantă a ignorat acest punct.

Contestatorul arată că, pentru modelul 1 de stații de încărcare, autoritatea contractantă solicită o stație într-o configurare corectă, aceasta având conectori de tip CCS2+ CHAdeMO + Type 2.

Pentru modelul 2 de stații de încărcare, configurația este total incorectă.

Astfel arată că, potrivit ghidului AFM, art. 8 alin.(3) se face referire la configurația stațiilor, după cum urmează:

„(3) Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul SR EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori ai sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din standardul SR EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu. La data de 20-12-2021 Alineatul (3) din Articolul 8 , Capitolul II a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDINUL nr. 2.346 din 16 decembrie 2021, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1203 din 20 decembrie 2021”.

Prin acest articol, se precizează, foarte clar, că este vorba de „conectori” (pluralul cuvântului conector, adică minim doi) și nu conector, așa cum a cerut în caietul de sarcini autoritatea.

La art. 5 din ghidul de finanțare, se precizează următoarele:

„(5) În limitele prevăzute la art. 7 alin. (2), în cadrul unui proiect pot fi finanțate mai multe stații de reîncărcare, cu condiția ca cel puțin una dintre ele să asigure, pe lângă încărcarea în curent alternativ, și încărcarea multistandard în curent continuu”.

Deci, susține că este necesar ca minim o stație să îndeplinească încărcarea multistandard (adică mai multe standarde), în acest caz CCS2 și un alt standard de încărcare în DC, care, în cazul de față, este

CHAdemo, iar, celelalte stații trebuie să aibă „conectori”, adică, min. 2 în standardul european CCS2.

Prin urmare, solicită refacerea specificațiilor tehnice a modelului 2 de stații de încărcare, cu specificațiile cerute, în mod explicit, din ghidul de finanțare.

Având în vedere toate aceste argumente, solicită Consiliului să dispună admiterea prezentei contestații, astfel cum a fost formulată și motivată, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, respectiv, să oblige autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire.

În subsidiar, în conformitate cu dispozițiile art. 26 alin. (2) pct. C) și alin. (7) din Legea nr. 101/2016, dacă nu este posibilă remedierea documentației atacate, solicită anularea procedurii de atribuire.

Anexat punctului de vedere înregistrat la CNSC sub nr. 69945/31.10.2024, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției pe CD.

Prin corespondența înregistrată la CNSC cu nr. 67654/22.10.2024, ... SRL depune, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210691406/1, tranzacția: 1511701339/348931267 din 21.10.2024, emisă de CEC Bank – Sucursala, în valoare de 19.403,00 lei.

Prin corespondența înregistrată la CNSC cu nr. 67934/23.10.2024, ... SRL depune, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210686304/1, tranzacția: 1510978040/347956210 din 18.10.2024, emisă de CEC Bank – Sucursala, în valoare de 19.403,00 lei.

Analizând solicitările contestatorului, CONSILIUL **reține următoarele:**

..... în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Execuția lucrărilor pentru obiectivul de investiții - Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în” cod CPV: 45310000-3, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând în SEAP, anunțul de participare simplificat nr. SCN1154258/09.10.2024, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 970.149,90 lei. Conform cap. II.2.5) din anunț, criteriul de atribuire al acordului cadru este „cel mai bun raport calitate preț”.

Prin contestația care face obiectul dosarului nr. 3634/29024, ... SRL critică documentația de atribuire, solicitând remedierea acesteia, iar, în subsidiar, în situația în care se constată că nu pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii de atribuire.

Prin adresa nr. 52687/25.10.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 68670/28.10.2024, autoritatea contractantă transmite Consiliului punctul de vedere, la care a anexat, măsurile de remediere adoptate în prezenta

procedură de atribuire, publicate în SEAP sub identificatorul [SCN1154258/00020] *clarificare din oficiu cerințe tehnice Statii.pdf.p7s*.

Ulterior, prin adresa nr. 1120/11.11.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 72710/12.11.2024, contestatorul SRL, precizează: „În urma publicării măsurilor de remediere de către Autoritatea Contractantă, anunțăm că NE RETRAGEM CONTESTATIA, renunțând în acest sens la criticile formulate”.

În contextul arătat, având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, și anume „Consiliul poate lua act, oricând în cursul soluționării contestației, de renunțarea la aceasta de către contestator”, Consiliul va lua act de renunțarea la contestația formulată de SRL.

Procedând la analiza contestației formulate de SRL, Consiliul reține că acesta din urmă este nemulțumit de prevederile documentației de atribuire, respectiv, a caietului de sarcini, apreciind că acestea conțin specificații tehnice care indică, în mod expres, specificații de construcție, cum ar fi: dimensiune, greutate și material, după cum urmează:

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x320x1750mm, (dimensiuni impuse din considerente a spațiului disponibil, stațiile fiind montate pe trotuar)

Greutate maximă: 185kg, ±10

Respectiv

Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x500x1750mm, ±10%

Greutate maximă: 250kg, ±10%”.

În același timp susține că în fișele tehnice la ambele modele de stații de încărcare, la punctul 1.4 respectiv 1.5 autoritatea adaugă o cerință abuzivă specificând următoarele:

Fișa tehnică nr. 1

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x500x1750mm ±10%,

Greutate maximă: 250kg, ±10”

Fișa tehnică nr. 2

„Dimensiuni maxime (WxDxH): 660x320x1750mm, ±10%

Greutate maximă: 185kg ±10%”,

apreciind că aceste specificații sunt restrictive, de natură să blocheze accesul nejustificat al operatorilor interesați la procedura de achiziție, autoritatea contractantă încălcând, astfel, principiile proporționalității, tratamentului egal și nediscriminării, motiv pentru care, Consiliul va soluționa contestația luând în considerare atât prevederile legale incidente, cât și susținerile părților.

Având a determina în ce măsură specificațiile mai sus menționate sunt restrictive, Consiliul reține că, necesitatea sau oportunitatea achiziționării unor stații de încărcare cu încadrarea în anumite dimensiuni/greutăți au fost stabilite de aceasta în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său,

relevante, în acest caz, fiind dispozițiile art. 2 alin. (5) coroborate cu cele ale art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, care stabilesc faptul că specificațiile din caietul de sarcini descriu, în mod obiectiv necesitatea autorității contractante care a elaborat respectivul caiet de sarcini.

De asemenea, se reține faptul că dimensiunile criticate nu sunt caracterizate de o anumită valoare/dimensiune/mărime fixată/impusă de autoritatea contractantă, ci, sunt solicitate intervale maxime, de forma: maximă (WxDxH): 660x320x1750mm sau Greutate maximă: 185kg ± 10 , aceste dimensiuni fiind, conform caietului de sarcini impuse din considerente a spațiului disponibil, stațiile fiind montate pe trotuar.

Mai mult, nu este lipsit de relevanță faptul că, potrivit specificațiilor tehnice (proiect tehnic), autoritatea contractantă permite o toleranță $\pm 10\%$ a valorii maxime impuse, atât în ceea ce privește dimensiunea stațiilor oferite, cât și greutatea acestora.

Potrivit art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, regula instituită de legiuitor este ca specificațiile tehnice să nu precizeze „(...) un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic” și nici să nu se refere la „(...) mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse”; excepția de la această regulă fiind, potrivit alin. (3) al aceleiași norme juridice, situația excepțională în care „(...) nu este posibilă o descriere suficient de precisă și de inteligibilă a obiectului contractului în conformitate cu dispozițiile alin. (1)”; în această situație excepțională, precizarea elementelor prevăzute la alin. (2) urmând a fi însoțită de cuvintele „sau echivalent”.

Astfel, întrucât prevederile art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016 definesc specificațiile tehnice drept o descriere obiectivă a necesității autorității contractante, Consiliul va reține că stabilirea unor caracteristici ce includ plaje de valori sub formă de valori maxime sau intervale de valori maxime nu pot fi catalogate ca fiind restrictive, în condițiile în care, potrivit art. 133 alin. (2) din HG nr. 395/2006: „*propunerea tehnică trebuie să corespundă cerințelor minime prevăzute în caietul de sarcini*”, prin urmare, potențialii ofertanți au deplină libertate în ofertarea de soluții superioare celor prevăzute în caietul de sarcini, în speță, cu încadrarea în intervalele maxime de dimensiune și greutate a stației de încărcare.

Potrivit art. 154 din Legea nr. 98/2016: „*Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire*”.

Consiliul va reține că, niciunde în legislația în vigoare, nu se prevede dreptul operatorilor economici de a solicita sau propune

și, cu atât mai mult, obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe raționamentul că acesta din urmă nu produce sau comercializează produse de o anumită dimensiune sau greutate.

Opțiunea modificării cerințelor impuse operatorilor economici reprezintă un drept al autorității, iar, nu o obligație, Consiliul neputând sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce alte modificări cerințelor tehnice/ prevederilor documentației, în condițiile în care nu se probează caracterul restrictiv al acestora.

Mai mult, contestatorul, în susținerea contestației, avea obligația de a proba caracterul restrictiv al parametrilor maximali impuși de autoritatea contractantă, fiind pe deplin aplicabile, în acest caz, prevederile art. 249 c.p.c, potrivit cărora *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”*.

Astfel, fiecare parte litigantă are obligația de a-și dovedi pretențiile, susținerile, prin producerea unor mijloace de probă legale, verosimile, pertinente și concludente, potrivit principiului de drept *„probatio incumbit ei qui digit, non ei qui negat”*.

Având în vedere prevederile art. 10 lit. g) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va reține, în soluționare, faptul că literatura juridică, dar și practica judiciară, au statuat că, în cadrul procesului civil, sarcina probei este împărțită între reclamant și pârât, în speță, între contestator și autoritatea contractantă, la care se adaugă și rolul activ al Consiliului care, potrivit art. 254 alin. (5) c.p.c, poate ordona administrarea probelor considerate necesare chiar dacă părțile se împotrivesc.

Cu toate acestea, existența rolului activ al Consiliului nu poate conduce la concluzia că întreaga sarcina a probei ar cădea asupra Consiliului, ceea ce nu se întâmpla nici măcar în cadrul dosarelor supuse principiului oficialității, sau ca nerespectarea dispozițiilor legale cu privire la propunerea și administrarea probelor nu ar avea pentru părți consecințe procedurale.

Pe cale de consecință, în măsura în care partea ce formulează anumite critici, susțineri, nu este solitară în efortul de a proba, aceasta rămâne singura sancționată în caz de eșec, deoarece, dacă nu administrează probele care să convingă Consiliul, cu toată eventuala colaborare a adversarului și, în pofida rolului activ al Consiliului, va pierde dosarul, iar adversarul va triumfa.

În speță, aplicând principiile cu caracter teoretic enunțate mai sus, Consiliul apreciază că, în soluționarea contestației, societatea contestatoare ar fi trebuit ca, în prealabil, să dovedească că aceste caracteristici sunt aferente unor stații de încărcare fabricate/furnizate de un singur producător/furnizor și că nu există alte stații de încărcare cu

caracteristici tehnice care să se încadreze în intervalele maxime menționate de autoritatea contractantă în caietul de sarcini;

Ținând seamă de argumentele mai sus iterate, nu poate fi reținută afirmația SRL, potrivit căreia „specificările cerute cu impunerea celor 10% toleranță se încadrează perfect în specificațiile producătorului SINO - PIWING din China”, câtă vreme, corelând aceste afirmații cu susținerile SRL, potrivit cărora „la acest moment există o singură stație care se încadrează în aceste dimensiuni restrictive, respectiv stația de încărcare VESTEL EVC 06”, se poate concluziona, în mod evident, faptul că, la acest moment, există cel puțin două stații ce corespund specificațiilor tehnice stabilite prin proiectul tehnic.

Prin urmare, ținând seamă de faptul că, prin contestație nu s-a demonstrat favorizarea unui anumit producător/furnizor, că dimensiunile/greutatea maximă solicitată de autoritatea contractantă ar fi inaccesibile mai multor producători/furnizori sau alte impedimente obiective, Consiliul nu poate reține susținerile contestatorului, potrivit cărora, autoritatea contractantă ar fi restricționat prin specificațiile tehnice aferente stației de încărcare, participarea la procedură.

Situația este similară și în ceea ce privește materialul din care trebuie să fie confecționate stațiile: *„Material carcasă stație : structură aluminiu **sau** oțel inoxidabil, carcasă de oțel galvanizat vopsit în câmp electrostatic”*, în condițiile în care, autoritatea contractantă acceptă ca materialul din care este confecționat carcasa stației să fie **ori aluminiu ori oțel inoxidabil**, fiind astfel lărgită gama de produse ce poate fi ofertată, neputându-se invoca restrângerea concurenței, ci, dimpotrivă.

Consiliul reține că nu există dispoziții legale care să oblige autoritățile contractante să emită documentații de atribuire cu specificații care să permită accesul tuturor produselor și producătorilor, indiferent de dimensiunea/greutatea sau caracteristicile de performanță a produselor; dimpotrivă, practica instanțelor este în sensul acceptării unor produse de un anumit nivel de performanță, care corespund necesităților autorității contractante, sens în care s-a pronunțat și Curtea de Apel București-Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal în Decizia nr. 25/2019 din 29.03.2019, potrivit căreia:

„Necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante (art. 2 și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 395/2016).

Impunerea caracteristicilor produselor din caietul de sarcini nu are ca efect introducerea unor obstacole nejustificate de natura să restrângă concurența între operatorii economici și nici nu are ca efect favorizarea sau eliminarea participării la procedura de atribuire, a anumitor operatori

economici sau a anumitor produse (cu excepția celor care nu corespund necesităților obiective ale autorității).

Dreptul autorității contractante de a achiziționa produse cu astfel de caracteristici, performante calitativ, nu poate fi restricționat, pe considerentul eronat al nerespectării prevederilor art. 156 din Legea nr. 98/2016, care reglementează achizițiile publice. În aceeași direcție, orice autoritate contractantă are obligația respectării principiului proporționalității statuat în art. 2 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 98/2016, înțeles ca asigurare a corelației dintre necesitatea autorității contractante și obiectul contractului de achiziție publică.

Reținând că societățile comerciale autoare a contestațiilor se referă în principal la cerințele autorității contractante de a achiziționa produse cu anumite caracteristici tehnice, iar susținerile acestora nu conduc la concluzia că cerințele sunt restrictive, Curtea stabilește că nu poate obliga autoritatea contractantă la eliminarea condițiilor criticate. În sens contrar s-ar limita dreptul autorității de a contracta produse cu caracteristicile de mai sus, care să corespundă întocmai necesităților sale obiective, drept prevăzut la art. 155 și art. 156 din lege, prin acceptarea de produse cu alte caracteristici (și care nu îndeplinesc aceste cerințe referitoare la performanțele produselor), existând riscul de a nu asigura o intervenție rapidă, eficientă de dezinfecție. Nu există o prevedere legală care să oblige autoritățile să accepte produse care nu corespund necesităților acestora”.

Astfel, societatea contestatoare nu a prezentat argumente din care să rezulte că ar fi restricționată participarea sa la procedură prin solicitarea acestor cerințe.

Caracterul nefondat se constată și în ceea ce privește interpretarea și citirea ghidului de finanțare, în legătură cu critica referitoare la specificațiile stațiilor de încărcare, respectiv, numărul de conectori aferenți modelului 2 de stații, având în vedere considerentele care urmează:

În cadrul Caietului se sarcini, se stipulează:

- „- Stațiile vor avea minim două puncte de reîncărcare;
- Un punct de reîncărcare va permite încărcarea în curent continuu la o putere > 50 kW și un punct de reîncărcare permite încărcarea în curent alternativ la o putere > 22 kW a vehiculelor electrice
- Stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate.
- Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul SR EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori ai sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din standardul SR EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu

- *Se asigură un minim de locuri de parcare cel puțin egal cu numărul punctelor de reîncărcare aferente stațiilor solicitate*”.

Din interpretarea cerințelor mai sus iterate, rezultă că autoritatea contractantă dorește furnizarea, montarea, instalarea și punerea în funcțiune a 6 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice cu funcționare în curent continuu și alternativ (Echipată cu Conector tip Combo 2 - curent continuu conform standard EN 62196-3 și Echipata cu Conector sau Priza tip Type 2 - curent alternativ conform standard EN 62196-2).

Or, aceste cerințe ale documentației de atribuire sunt în concordanță cu prevederile ghidului de finanțare aprobat prin Ordinul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1962/2021, aplicabil prezentei investiții, care statuează la art. 8 alin. (1) faptul că: *„Prin Program se finanțează stațiile de reîncărcare formate din minimum două puncte de reîncărcare, alimentate de același punct de livrare din rețeaua publică de distribuție, dintre care un punct de reîncărcare permite încărcarea în curent continuu la o putere ≥ 50 kW și un punct de reîncărcare permite încărcarea în curent alternativ la o putere ≥ 22 kW a vehiculelor electrice. Stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate*”, coroborat cu alin. (3) al aceleiași norme juridice, potrivit căruia *„Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul SR EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori ai sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din standardul SR EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu*”, aspect din care, rezultă că cele 2 puncte de reîncărcare, din cadrul fiecărei stații, nu trebuie să fie ambele pentru încărcare în curent continuu, astfel cum susține, în mod neîntemeiat contestatorul, ci, unul dintre ele trebuie să fie pentru încărcare în curent continuu și cel de-al doilea pentru încărcare în curent alternativ, iar, conectorii sunt caracteristici fiecărui tip de punct de reîncărcare, respectiv, încărcarea în curent continuu să se facă prin conector al sistemului de încărcare Combo 2, iar, încărcarea în curent alternativ să se facă prin conector Type 2.

Faptul că art. 8 alin. (3) din ordinul anterior menționat face referire la *„conectori ai sistemului de reîncărcare Combo 2”*, nu semnifică faptul că fiecare stație trebuie să aibă mai mulți conectori, ci, este rezultatul acordului între subiectul propoziției, respectiv cuvântul „stațiile” (la plural) și atributul „conectori” (exprimat tot la plural), fiind eronată o eventuală exprimare, de forma *„stațiile vor fi echipate cu conector”*.

Susținerile contestatorului, potrivit cărora, numărul de conectori stabilit prin ghid ar fi respectat doar de stația de încărcare model 1, pentru care autoritatea contractantă a solicitat conectori de tipul CCS2 + CHAdeMO + Type 2, nu pot fi reținute, deoarece, configurația anterior

menționată (respectiv cea formată din conectori pentru încărcare în curent continuu CCS2 și CHAdeMO la care se adaugă conector pentru încărcare în curent alternativ este aferentă stației de încărcare) este aferentă unui tip special de stație, menționat la art. 8 alin. (5) din ghidul de finanțare, potrivit căruia *„În limitele prevăzute la art. 7 alin. (2), în cadrul unui proiect pot fi finanțate mai multe stații de reîncărcare, cu condiția ca cel puțin una dintre ele să asigure, pe lângă încărcarea în curent alternativ, și încărcarea multistandard în curent continuu”*.

Prin urmare, numărul sporit de conectori este justificat, în cazul stației de reîncărcare model 1, prin funcționalitatea de încărcare multistandard cu curent continuu, unul dintre cei 2 conectori fiind CCS2, iar, celălalt, CHAdeMO.

Consiliul reține că, în forma sa inițială din 2021, ghidul de finanțare stabilea obligația ca toate stațiile de reîncărcare să aibă funcționalitatea multistandard, însă, textul art. 8 alin. (1) din forma inițială a ghidului, potrivit căruia *„Prin Program se finanțează stațiile de reîncărcare formate din minimum două puncte de reîncărcare, alimentate de același punct de livrare din rețeaua publică de distribuție, din care un punct de reîncărcare permite încărcarea multistandard (...)”* a fost modificat la data 20.12.2021, prin Ordinul nr. 2346/2021, fiind eliminat cuvântul „multistandard” și, prin urmare, necesitatea mai multor conectori pentru încărcare în curent continuu pentru aceeași stație de reîncărcare.

Nu în ultimul rând, Consiliul reține drept pertinente susținerile autorității contractante, din punctul de vedere, conform căroră, proiectul tehnic a fost verificat și considerat eligibil de către finanțator, situație relevantă din perspectiva criteriilor de eligibilitate stabilite la art. 11 din ghidul de finanțare, care se referă, printre altele, la echiparea cu prize și conectori, din perspectiva art. 13 lit. f), care statuează în sensul că, dosarul de finanțare trebuie să cuprindă, printre altele, studiul de fezabilitate și din perspectiva art. 16 care stabilește, la alin. 6, că eventuala nerespectare a criteriilor de eligibilitate de la art. 11, atrage respingerea dosarului de finanțare.

Or, în condițiile în care specificațiile tehnice din caietul de sarcini reproduc, practic, soluțiile tehnice stabilite de proiectant în proiectul tehnic, Consiliul reține că verificarea dosarului de finanțare de către AFM este de natură să confirme concordanța dintre numărul de conectori solicitați prin proiectul tehnic și cerințele caietului de sarcini.

Față de cele de mai sus, Consiliul urmează să respingă, ca nefondate, criticile contestatorului privind numărul de conectori.

Având în vedere considerentele mai sus menționate, Consiliul în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, în vigoare, urmează să respingă, ca nefondată, contestația formulată de SRL contradictoriu cu

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Ia act de renunțarea la contestația formulată de SRL.
Respinge, ca nefondată, contestația formulată de SRL în
contradictoriu cu
Obligatorie.
Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de
10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare
.....

PREȘEDINTE
.....

Consilier de soluționare
.....

Redactat practica deciziei
.....

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 21 (douăzeciuna) pagini